

ਪਾਨਿਉਮ - ਗਿਣਤੀ ਉੱਨੀ

ਮਹਾਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ: ਐਂਟਿਓਕਸ, ਕਾਂਸਟਾਂਟਾਈਨ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ

Jeff Pippenger

2026-03-01

ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਉਹਨਾਂ ਮੂਲਭੂਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਗੂਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਹਿਲਾਂ, 1996 ਵਿੱਚ, ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ *The Time of the End* ਪੱਤਰਿਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 1831 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਜੋਸਾਇਆ ਲਿਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਤੌਰ ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੋਹਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਾਰੀ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵੀਂ ਪਰਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਤਰਿਕਾ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਮੂਲ ਸਰਵੇਖਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਰਿਕਾ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਅਭਿਲੇਖ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪਤਰਿਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਆਈਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ। 1989 ਦੇ ਦੌਰ ਦੇ ਉਸ ਧਾਰਮਿਕ ਯੁੱਧ ਤੋਂ, ਪ੍ਰਤਿਨ ਦੇ ਉਸ ਧਾਰਮਿਕ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਤੋਲਮੀ ਅਤੇ ਉਜ਼ੀਆਹ ਦੁਆਰਾ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦਾ ਮੰਦਰ ਉਜ਼ੀਆਹ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸੀ, ਪਤੋਲਮੀ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਤਿਨ ਅਤੇ ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਦੇਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਮਿਸਰੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਵਜੋਂ।

1989 ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕਵਾਦ ਨੇ 1798 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਸਤਿਕਵਾਦ ਵੱਲੋਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਪੀੜਨਾ—ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ—ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ੇਧ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੈਂਦਾ? ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਗਵਾਹੀ 1996 ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ, ਜੋ 1989 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਧਰਮਨਿਰਪੇਖ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪਦ ਚਾਲੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਦਰਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ The Time of the End magazine ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ।

ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਪਤਨ ਲੇਨਿਨ, ਸਟਾਲਿਨ ਅਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਪਤਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਰੂਸ ਵੱਲ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੀ, ਤਦ 1917 ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਪਹਿਲੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਸਾਲ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ 1917 ਤੋਂ 1922 ਤੱਕ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। 1922

ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ।

ਦੱਖਣ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਰੂਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੱਕ ਦੋ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾ ਕੇ, ਫਿਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਘ-ਰਚਨਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਈ। ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਪਤਨ ਵੀ ਦੋ ਪੜਾਅਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 9 ਨਵੰਬਰ 1989 ਨੂੰ ਬਰਲਿਨ ਦੀ ਕੰਧ ਢਾਹੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31 ਦਸੰਬਰ 1991 ਨੂੰ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਵਿਘਟਨ ਹੋਇਆ। ਰੂਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ, ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਪੁਤਿਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਪਹਿਲੇ ਰੂਸੀ ਸ਼ਾਸਕ—ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਲੇਨਿਨ—ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾ” ਅਤੇ ਪੁਤਿਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਰਾਹ।” ਲੇਨਿਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ,” ਪਰ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਲੇਨਿਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਨਾਮ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਲੇਨਿਨ ਨਾਮ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਇਲੀਚ ਉਲਿਆਨੋਵ ਸੀ। ਇਲੀਚ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਇਲੀਆਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ,” ਅਤੇ ਉਲਿਆਨੋਵ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਇਲੀਆਹ ਦਾ ਜਵਾਨ ਪੁੱਤਰ।”

217 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਮਹਾਨ ਰੂਸੀ ਨੇਤਾ, ਰੂਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਲੈਨਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਦਾ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲੁਕਾਇਆ। ਨਾਮ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਦੋ ਨਾਮ ਲੁਕਾਉਣਾ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਐਲੀਆਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ।” ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਲੈਨਿਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਨਾਮ ਐਲੀਆਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਤੋਲਮੀ IV ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਐਂਟੀਓਕਸ 200 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਮੁੜ ਆਇਆ, ਤਦ ਪਤੋਲਮੀ ਦਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੈਨਿਨ ਦੇ ਦੋ ਮੂਲ ਨਾਮ ਐਲੀਆਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਤੋਲਮੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹਨ। ਐਲੀਆਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ “ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ” ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ; ਅਤੇ ਇਹੋ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਫੀਆ ਅਤੇ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵੀ ਸਥਿਤ ਹਨ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਬੀ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਿਆਂ ਵੱਲ ਮੋੜੇਗਾ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪ ਨਾਲ ਮਾਰਾਂ। ਮਲਾਕੀ 4:5, 6.

ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਅਤੇ ਟੋਲੇਮੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਗਿਆਰਹੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਆਪਣੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਕੋੜ੍ਹ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ; ਜਦਕਿ ਟੋਲੇਮੀ ਨੇ ਕੁੱਲ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਗਿਆਰਹੀਂ ਆਯਤ ਅਤੇ ਪੰਦਰਹੀਂ ਆਯਤ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। 250 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜੋ 457 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, 207 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ; ਰਾਫੀਆ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪਾਨੀਅਮ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਟੋਲੇਮੀ ਚੌਥੇ ਦਾ ਰਾਜ 221 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ 204 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਟੋਲੇਮੀ ਦੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਉਹੀ ਰੇਖਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਰਾਫੀਆ ਤੋਂ ਪਾਨੀਅਮ ਤੱਕ ਦੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਹੋ ਹੀ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਹਨ ਜੋ 250 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਨੀਰੋ ਨਾਲ 64 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 313 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 313 ਤੋਂ 321 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਅੱਠ ਸਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 330 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ।

ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਕਟ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੁਤਿਨ ਅਤੇ ਰੂਸ ਯੁਕਰੇਨ ਨੂੰ ਪਰਾਜਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਪਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਟੋਲੇਮੀ ਅਤੇ ਉਜ਼ੀਆਹ ਦੇ ਪੈਰਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੋ ਬਾਈਬਲਕ ਗਵਾਹ ਪੁਤਿਨ

ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਕਟਮਈ ਟੱਕਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਜ਼ੀਆਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ੇਲੋਸਕੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ "ਹਰਾ" ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂਪੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਗਲੋਬਲਿਸਟ ਅਫ਼ਸਰਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਕਠਪੁਤਲੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਲੋਬਲਿਸਟ ਐਜੰਡਾ ਉਸ ਹਰੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ-ਮਾਤਾ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯੋਗ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੇਲੋਸਕੀ ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ "ਹਰਾ" ਉਸ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸ਼ਤਰੰਜ-ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ੇਲੋਸਕੀ ਲਈ ਸ਼ਹ-ਮਾਤ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉੱਜ਼ੀਆਹ ਅਤੇ ਟੋਲੇਮੀ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਭਿਨੀਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਟੋਲੇਮੀ (ਪੁਤਿਨ) ਪੇਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਰੀਜੈਂਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸੰਭਾਲ ਰਹੀ ਹੈ।

ਟੋਲੇਮੀ V ਲਗਭਗ ਕੇਵਲ 5-6 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ 204 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ (ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਰਹੱਸਮਈ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ), ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਟੋਲੇਮੀਈ ਰਾਜ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ-ਸ਼ਾਸਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਕਰਕੇ ਲੱਕਵਾਰੂਸਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ-ਸ਼ਾਸਨ 204-202 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਟੋਲੇਮੀ IV ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਅਰਸੀਨੋਏ III ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਚਹਿਤੇ ਸੋਸੀਬੀਅਸ, ਜੋ ਟੋਲੇਮੀ IV ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਗਾਥੋਕਲੀਜ਼, ਜੋ ਟੋਲੇਮੀ IV ਦੀ ਉਪਪਤਨੀ ਅਗਾਥੋਕਲੀਆ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ-ਸ਼ਾਸਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਭਿਭਾਵਕ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਨੌਜਵਾਨ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਅਗਾਥੋਕਲੀਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਹੇਠ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੋਸੀਬੀਅਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸੰਭਾਲਿਆ।

ਲਗਭਗ 202 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਅਗਾਥੋਕਲੀਜ਼ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰੀਜੈਂਟ ਬਣਿਆ, ਪਰ ਵਿਲਾਸਤਾ ਅਤੇ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਸੀ। ਅਲੈਕਜੈਂਡ੍ਰੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਨੇ ਭੀੜ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦਈ ਹੱਤਿਆ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਮਮਾਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਲਕ-ਰਾਜੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਰੀਜੈਂਟ ਪੇਲੂਸਿਯਮ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਟਲੇਪੋਲੇਮਸ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਰਿਸਟੋਮੇਨੀਜ਼ ਸਨ। 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਰਾਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰੀਜੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਦਰਬਾਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪਟੋਲੇਮਾਇਕ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਪਟੋਲੇਮੀ V ਨੇ ਖੁਦ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਐਟੋਲੀਆ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੋਪਾਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਰੀਜੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਸੈਨਾਪਤੀ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਫੈਸਲੇ, ਸੈਨਿਕ ਰਣਨੀਤੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਰੀਜੈਂਟਾਂ ਦੀ ਅਸਮਰਥਤਾ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਗਾਵਤਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਦੇਸੀ ਮਿਸਰੀ ਵਿਦਰੋਹ), ਅਤੇ ਦਰਬਾਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਸਥਿਰਤਾ ਨੇ ਐਂਟਿਓਕਸ III ਮਹਾਨ ਨੂੰ ਪਾਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸਕੋਪਾਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਕੋਏਲੇ-ਸੀਰੀਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਟੋਲੇਮਾਇਕ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੀਣ ਲਿਆ।

ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੋਲੇਮੀ IV ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ; ਇਹ ਗੱਲ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਟਕਲਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਲੇਨਿਨ, ਜੋਸਫ਼ ਸਟਾਲਿਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੱਖਣ ਦੀ ਰਾਣੀ, ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ, ਸੰਬੰਧੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਤਿਨ ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਪਤਨ ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਨਿਯੰਤਰਕ ਸੰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ

ਦਾ ਯੂਕਰੇਨੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ 1989 ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਯੂਕਰੇਨ ਪੂਰਬੀ ਸਲਾਵੀ ਆਰਥੋਡੋਕਸੀ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਮਹਾਨ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ 988 ਵਿੱਚ ਕੀਵ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੌਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਪਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਸਕੋ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਤੀਜਾ ਰੋਮ" ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੂਕਰੇਨ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਸੀ ਧਰਤੀਆਂ ਦਾ ਵੈਧ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਰੱਖਵਾਲਾ ਠਹਿਰਾਉਂਦਿਆਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ "ਕੈਨੋਨਿਕਲ ਖੇਤਰ" ਕਿਹਾ।

ਮਾਸਕੋ ਪੈਟ੍ਰਿਆਰਕੇਟ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯੂਕਰੇਨ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਲੋਕ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਹੇਠ ਰੂਸ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵਿਛੇੜ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹੀ ਵਾਕ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪੁਤਿਨ ਨੇ ਆਪ ਵੀ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ 2014/2022 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਸਕੋ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਆਤਮਿਕ ਮਾਤ੍ਰਿਤਾ ਦੀ ਥਾਂ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਵਜੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਵਰੀ 2026 ਤੱਕ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਮੁਕਾਬਲਾਤੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਹੈ, ਜੋ 2019 ਤੋਂ ਕੌਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਏਕਯੁਮੇਨਿਕਲ ਪੈਟ੍ਰਿਆਰਕ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਕੀਵ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚਰਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠਕ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ: ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ, ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਚਰਚ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਰੂਸ ਦੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੈਟੀਕਨ ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਇਤ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਰਾਫ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਸਕੋ ਵਾਲੇ ਸੰਸਥਾਨਕ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। 2022 ਦੇ ਆਕਰਮਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਨੇ ਮਈ 2022 ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸ਼ੀਤਾ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਯੂਕਰੇਨੀ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਜਾਂਚਾਂ (DESS) ਨੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੈਨੋਨਿਕਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਸਕੋ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨ ਨੇ ਅਗਸਤ 2024 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ (ਜਿਸ 'ਤੇ ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ) ਜਿਸ ਨੇ ਰੂਸੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ (ਜਿਸ ਨੂੰ "ਆਕਰਮਣਕਾਰੀ ਰਾਜ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕੀਵ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਭੰਗ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। 2025 ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ 2026 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੱਕ, ਲਗਾਤਾਰ ਛਾਪੇ, ਪੈਰਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਵੱਲ ਤਬਾਦਲਾ (2022 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1,300 ਤੋਂ ਵੱਧ), ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਮਲੇ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਸੰਬੰਧੀ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਵੈਟੀਕਨ ਨੇ ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਬਰਨ ਵਿਘਟਨ ਦਾ ਸਰਵਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰੂਸ ਅਤੇ ਪੁਤਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕੈਨੋਨਿਕਲ ਆਰਥੋਡੋਕਸੀ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧੀ ਪੀੜਨਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਵਾਰਤਾ ਵਿੱਚ "ਰੂਸੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚਾਂ" ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਮੰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਰੂਸੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਯੂਕਰੇਨੀ ਰਾਜ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ "ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ" ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ "ਡੀਨਾਜ਼ੀਫਿਕੇਸ਼ਨ" ਵਾਲੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਪੁਤਿਨ ਪ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾਪੂਰਵਕ "ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ" ਅਤੇ ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਯੂਕਰੇਨੀ ਕਲੀਸੀਆਈ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮਾਸਕੋ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੂਸੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵਿਧੀਸੰਮਤ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਮੁਖੀ ਮੰਨਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਦਾ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਟੋਲੇਮੀ ਨੇ ਮਹਾਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਉਜ਼ਜ਼ਿਆਹ ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਹੈ ਜੋ ਯੂਪ ਸਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੋਲੇਮੀ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਮਹਾਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਜ਼ਜ਼ਿਆਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਾ, ਜੋ "ਸੀਮਾਰੇਖਾ" ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋਇਆ, ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਕ-ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੱਦੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਧਰਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਤਦ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਦੈਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਮਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪੂਤਿਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਲਾਪਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ (ਜਿਵੇਂ ਪਟੋਲੇਮੀ IV ਦੀ ਮੌਤ 204 BC ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ)। ਇੱਕ 'ਕਮਜ਼ੋਰ-ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਣ' ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ-ਸ਼ੂਨਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰੀ ਰਾਜਾ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਦ 15 ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਤਾਰਾਂ

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਫੀਆ ਅਤੇ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ—ਜਿੱਥੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਸਿੰਹਾਸਨ ਵਿਆਹ ਰਾਹੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ—ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ 330 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਅਰਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ, ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਸਮੇਤ, ਹੋਰ ਦੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲਾਂ ਦੇ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਸਨ 64 ਵਿੱਚ ਨੀਰੋ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਇਕ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਮਹਾਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਨੀਰੋ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਵੱਲ ਜੋ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਹੈ, ਉਹ ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਪਰਗਾਮੇਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। 313 ਅਤੇ ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਅੰਤ ਸਨ 330 ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ 11:24 ਦੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ।

ਉਹ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਜਾਊ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੇ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੂਟ, ਮਾਲ ਅਤੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਵੰਡੇਗਾ; ਹਾਂ, ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵੀ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:24।

313 ਤੋਂ ਅਤੇ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੂਰਤੀ, ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਮਿਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਪਿਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਰੋਮ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਤਾਰਾਂ-ਸਾਲਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ। ਦੂਜੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਤੀਜੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਵੰਡ ਦਾ ਆਲਫਾ, 360 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਤਾਰਾਂ ਇੱਕ ਵੈਧ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਰਸੇ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਉਹ ਗਵਾਹ ਇਕ ਹੋਰ 250-ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ 457 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਦੀ 2,300-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। 457 ਈ.ਪੂ. ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਆਰੰਭ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚਿੰਨ੍ਹ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ 250 ਸਾਲ ਵਧਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 207 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਰਾਫੀਆ ਅਤੇ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਰਾਫੀਆ ਅਤੇ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਮਹਾਨ ਹੀ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। 217 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 200 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੱਕ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਹਨ। 2,300-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਬਭੋਮਤਾ ਨੂੰ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। 207 ਈ.ਪੂ. ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮਿਸਰੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ

ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਸੇਲਿਊਸਿਦੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਸੇਲਿਊਸਿਦੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ 167 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

ਨੀਰੋ ਦਾ 250 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਖੰਡ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਮਹਾਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ 250 ਸਾਲ ਜੋ ਦੋ ਜੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅੰਤੀਓਕਸ ਮਹਾਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ। ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ, ਪਟੇਲਮੀ IV ਨੇ ਅੰਤੀਓਕਸ ਮਹਾਨ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਟੇਲਮੀ ਨੇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਦੋਵੇਂ 250-ਸਾਲਾ ਸਮਾਂ-ਖੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ-ਸਾਲਾ ਅਵਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ "ਮਹਾਨ" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ 250-ਸਾਲਾ ਸਮਾਂ-ਖੰਡ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ waymark ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ waymark 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 4 ਜੁਲਾਈ, 1776 ਨੂੰ ਹੋਈ, ਅਤੇ 250 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ 4 ਜੁਲਾਈ, 2026 ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ, ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ "ਮਹਾਨ" ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ 250 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 2026, 457 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਤੋਂ 250 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਾਂਗ, ਰਾਫੀਆ ਅਤੇ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਕਰੇਨੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੱਖਣੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰਾਜ, ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਤੇ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪਾਨੀਅਮ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਵਧੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। 250 ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਵਧੀਆਂ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀਆਂ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ। 250 ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਵਧੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਕੌਂਸਟੈਂਟਾਈਨ, ਜਾਂ ਮਹਾਨ ਐਂਟੀਓਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

੨੫੦ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ, ਪਰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚਿੱਤਰਾਤਮਕ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੀਰੋ ਦੀ ਰੇਖਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਨਿਯਤੀ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਤ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਦਾ ਐਸਾ ਘਾਲਮਘੇਲਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਲੋਕ ਧੋਖਾ ਖਾਣਗੇ।"

"ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; [ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11-17, ਉਧਰਿਤ]। "

"ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਵਾਲੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।" Manuscript Releases, volume 15, 15.

ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਵੱਲੋਂ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਨੂੰ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ।

"ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੇਲੇ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਉਹ ਚਲਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੀਤਾਂ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ

ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਉਹ ਪਾਪਾਸੀ ਲਈ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਰਵੋਚਤਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਲਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਗੱਲ ਇਸ ਚਲਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਐਤਵਾਰ-ਪਾਲਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ—ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰੀਤ ਜੋ ਰੋਮ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪਾਸੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ—ਸੰਸਾਰੀ ਰਸਮਾਂ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵੰਦਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਤਮਾ—ਜੋ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਸੇ ਉੱਚੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪਾਸੀ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

“ਜੇ ਪਾਠਕ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੇ ਕਿ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਭਿਲੇਖ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਨੇ ਪੂਰਬਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੇ ਕਿ ਪਾਪਿਸਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਾਵ ਕਰਨਗੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤ-ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਜੋ ਰੋਮ ਨੇ ਸਭਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ।

“ਰਾਜਸੀ ਫਰਮਾਨ, ਆਮ ਸਭਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਲੌਕਿਕ ਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਕਲੀਸਿਆਈ ਵਿਧਾਨ ਉਹ ਪੜਾਅ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਤਿਉਹਾਰ ਨੇ ਇਸਾਈ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਪਾਲਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸਰਵਜਨਿਕ ਉਪਾਅ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਜੋ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। (A.D. 321) ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ‘ਸੂਰਜ ਦੇ ਆਦਰਨੀਯ ਦਿਨ’ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਗੂਲਤਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਾਟ ਨੇ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਾਮਮਾਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।” *The Great Controversy*, 574.

ਸਮਝੋਤੇ ਦੀ ਉਹ ਕ੍ਰਮਿਕ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁੜ ਵੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ, 313 ਤੋਂ 330 ਤੱਕ ਦੇ ਸਤਾਰਾਂ-ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 321 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦਾ ਤਲਾਕ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਮੱਧਲਾ ਵੇਮਾਰਕ ਹੈ ਜੋ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਤੇਰਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਬਾਈਵਾਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚ” ਬਣਦਾ ਹੈ। ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ, ਅਲਫਾ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਓਮੇਗਾ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। 250 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਉਹ ਅਰਸਾ ਜੋ ਨੀਰੋ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੋਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਈਸਾ ਪੂਰਵ 457 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 250 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਉਸ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੂਟਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਂਟਿਓਕਸ ਮਹਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਫੀਆ ਤੋਂ ਪੈਨੀਅਮ ਤੱਕ ਦੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੂਟਨੀਤੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 457 ਵਿੱਚ 2,300 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ 2,300 ਸਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੁਕਤੀ-ਕਾਰਜ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆਈ ਕੂਟਨੀਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੀਰੋ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ 250 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਭਿੰਨ, ਈਸਾ ਪੂਰਵ 457 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਵਧੀ ਆਖਰੀ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸੁਵਰਨ ਯੁੱਗ ਬਾਰੇ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤ ਧਾਰਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ 250 ਸਾਲ—ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਦਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਹੈ—ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਯੁੱਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਜੇਤੂ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਭਿਲੇਖ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ

ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਲੋਬਲਵਾਦੀ, ਅਜਗਰ-ਸ਼ਕਤੀ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਮੌਜੂਦਾ ਅਨਾਰਕੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰ ਕਰਮ-ਰਹਿਤ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅਜਗਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਯੁੱਧ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਯੁੱਧ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਉਸ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਖ਼ਰੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਟਰੰਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗੁਣ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜੋ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲਿੰਕਨ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਅੱਠਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ 1863 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਉਹੀ ਸਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ-ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਇਨ ਅਤੇ ਹਾਬਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਦੂਕੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ—ਕਾਇਨ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ—ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੋਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹਾਬਲ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨੀ ਸੀ।

ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਰ ਸਹਿਮਤੀ ਫਿਰ ਵੀ—ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੀ। ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਮੂਲ ਦਿਵਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤਰਕ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫਰੀਸੀਆਂ ਲਈ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੈ, ਉਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਦੂਕੀਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸਨ, ਤਦ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਦੂਕੀ ਯਹੂਦਿਆ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਕਿ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ, ਜੋ ਸਭ ਲਈ ਸਮਾਨ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੂਰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼-ਪਟਲ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀ ਸਨ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ, ਤੱਥਾਪਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਟੌਲਮੀ ਅਤੇ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਨੂੰ ਠੀਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਦੋਵੇਂ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਟੌਲਮੀ, ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਅਜਗਰ-ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਸ। ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ, ਯਹੂਦਿਆ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਗੂ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ, ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਹੈ—ਰਿਪਬਲਿਕਨਜ਼।

ਅਜਗਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਲਾਸੀਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਅਗਾਥ ਨੇ ਅਜਗਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਯਿਜ਼ਬੇਲ ਦੇ ਬਾਅਲ ਅਤੇ ਅਸ਼ਤਾਰੇਥ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੋ ਯਿਜ਼ਬੇਲ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਅਜਗਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਾਂ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਕਜੁੱਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤੱਤ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਾਂ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਅਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਾਇਨ ਦੁਆਰਾ

ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਾਬਿਲ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਹਰੀ ਵੰਡ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਹਾਬਿਲ ਦੀ ਲੜੀ, ਜੋ ਕਾਇਨ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਲੜੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ—ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ—ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1798 ਵਿੱਚ ਸਰਦਿਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਬਣਿਆ। ਸਰਦਿਸ ਇੱਕ ਐਸੀ ਕਲੀਸਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਮਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। 1798 ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟ ਫਿਰਕੇ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੇਲੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਸੀਹੀ ਕਹਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਘਟੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਿਨਾ ਥੱਕੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਅਚਰਜ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਕੰਬਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਅੰਸੂ-ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪੀੜਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ, ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ-ਏ-ਮੌਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਥੋਪੀ ਗਈ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਯਾਤਨਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਨਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਹਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਦਿਵਿਆ ਦਇਆ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੀੜਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਅਤੇ ਸਵਰਗਾਰੋਹਣ, ਅਤੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਮੱਧਸਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਮਨ ਲਾਂਦੇ ਸਨ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ।”

“ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜਸੀ ਨਾਮ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਨਾਮ ਬਾਰੇ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ, ‘ਕੀ ਧਨਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਘਸੀਟਦੇ? ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਯੋਗ ਨਾਮ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ?’ ਯਾਕੂਬ 2:6, 7। ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ‘ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖ ਸਹੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੱਜਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਸਗੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੇ।’ ‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਨਿੰਦਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ।’ 1 ਪਤਰਸ 4:16, 14।” ਪ੍ਰੈਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ, 157.

ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ “ਮਸੀਹੀ” ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਸਤਾਈ ਹੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਤੱਕ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਆਈ। ਜਦ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਤਦ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਰੋਮੀ ਕਲੀਸੀਆ ਥੁਆਤੀਰਾ ਸੀ। ਬਾਰੂਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਜੰਗਲਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਭਰੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਇਲਾਹੀ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤਦ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਨੇ 1517 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ 95 ਥੀਸਿਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਟੰਗ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ “23” ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1540 ਵਿੱਚ ਜੇਸੂਇਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। 2013 ਵਿੱਚ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਟੇਬਲਾਂ ਦੀ 95ਵੀਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਟੰਗੀ ਗਈ, ਅਤੇ 13 ਮਾਰਚ, 2013 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਜੇਸੂਇਟ ਪੋਪ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਨੂੰ ਪੋਪ ਲਿਓ ਵੱਲੋਂ ਬਹਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਪ ਹੀ ਸਮਝ ਲਵੋ...

1798 ਵਿੱਚ ਸਾਰਦਿਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ "ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ" ਨਾਮ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਰੋਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ 1844 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਮਸ਼ਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਈ, ਤਦ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਾ ਯਾਰਾਬੋਆਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਝਿੜਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਸਨ—ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਉਸ ਗੋਤ ਨਾਲ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਯਾਰਾਬੋਆਮ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਧਰਮ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਕੌਮ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਉਸ ਮੂਲਭੂਤ ਵਿਦਰੋਹ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਹੱਤਤਾ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਅਰਪਣ-ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਅਣਇੱਛਾ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਯਾਰਾਬੋਆਮ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬੇਬੇਲ ਅਤੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ ਸਾਰਦਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਵਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਧਰਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣਾ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਿਓਲੋਜੀਕਲ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਲਿਆ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ, ਆਗਿਆ-ਅਣਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣਾ ਹੀ ਰਾਹ ਚੁਣਿਆ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਅਤੇ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਸੌਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਰਾਹ ਉਹੀ ਰਾਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਸਾਰੇ ਰਾਹ ਰੋਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।" ਖਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਰਾਹ।

ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੁਧਾਰ-ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਦੇ ਮਿਸਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਜਾਤ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਏ। ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਣ ਉਪਰੰਤ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੁਧਾਰ-ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਰਦੀਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਐਸੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜੋ ਜੀਉਂਦਾ ਨਾਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਾਬਤ ਹੋਏ। 1844 ਵਿੱਚ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਹੋਏ; ਪਹਿਲਾ ਸਾਰਦੀਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਾਬਤ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਸਾਲ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਹੋਇਆ।

ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਆਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਰਗ ਹਨ, ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਆਣੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤਕਿਆ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਆਣੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਮਸੀਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੰਭਾ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਨਵਾਂ ਯਹੂਸਲਮ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਲਿਖਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 3:12।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਐਂਟਿਓਕ ਵਿਖੇ "ਖ੍ਰਿਸਤੀ" ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਲਹਿਰ ਬਦਲ ਕੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆਈ ਲਹਿਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਐਂਟਿਓਕਸ ਮਹਾਨ ਦਾ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਐਂਟਿਓਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਫ਼ੀਆ ਅਤੇ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ 250 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।